

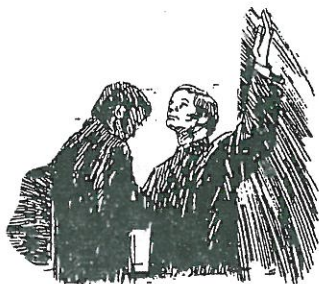
AKTIV

PENSJONSTID

Nr. 1, Februar 1992 # Organ for SDA-arbeideres Pensjonistforening # 3. årgang

MIRAKLET I ISHAVET

forvandlet frykt til glede

Av Alf Lohne

Vår 91-årige trossøster i Halden, Solveig Tillgren, sender en hyggelig hilsen og støtter bladet "Aktiv pensjonstid". "Det er et slikt godt blad som jeg er veldig glad for å få," sier hun, og oppmuntrer oss med et brev fylt av glede og takknemlighet. Hun skriver i en stil og med en skjønnskrift som mange av oss med langt yngre fingre misunner henne! Hun er så takknemlig for at hun kan bo i samme hus som hennes to søstre, Astrid 88 og Judit 85 år. Alle tre har hver sin leilighet, men har hele tiden mulighet til å assistere hverandre. Solveig Tillgren

har skadet ryggen, men klarer seg med litt hjemmehjelp hver 14. dag. Ved å bruke en gæstol kommer hun seg ut en gang i uken for å handle det nødvendige.

Selvsagt tenker hun ofte på det offentlige evangeliske arbeid hun var delaktig i sammen med ham som for oss andre het pastor Johan Albin Tillgen, med som for henne bare var Albin! Vi som var unge den gang han var i sine beste år husker ham som den mektige taler og store sjelevinner. Jeg var så heldig å kolportere i Tromsø-området da han der i byen holdt en av de største vekkelser-virksomheten noen adventistpredikant

har gjennomført i Norge. Vi glemmer aldri mirakelet på yttersiden av Tromsøya da Tillgren holdt friluftsdåp i sjøen.

Jeg husker ikke antallet døpte, men jeg tror det var ca. 40 personer som sto i sjøkanten, klar til å slutte den gode pakt med Gud. Symbolsk ville de begrave det gamle liv i sjøen, og bli løftet opp igjen til et nytt liv med Jesus. Med stor forventning møtte menigheten og vi besøkende frem for å oppleve den uvanlige begivenheten.

Begynnelsen til arrangementet var dårlig, men det skulle ende med en begivenhet som gjorde denne polardagen i det høye nord til et skjønt og trosstyrkende minne. Mens dåpskandidatene skiftet klær i et båtnaust og gjorde seg klar til dåpshandlingen, blåste det friskt, og bølgene her i Sandnessundet ble større og større. Noe smult sted fantes ikke. Forstanderne i menigheten advarte Tillgren, og antydnet at dåpen måtte utsettes. Det ville skade saken hvis bølgene forårsaket et uhell i den høytidelige handlingen. De fryktet at noen ville misbruke en slik situasjon til angrep på budskapet.

Men Tillgren var urokkelig. Datoen var satt, menigheten samlet, og dåpskandidatene hadde tatt sin bestemmelse.

Han ville prøve en siste utvei: Bønn og tro! Frimodig ba han offentlig den Gud som hadde makten over storm og vind, om å gripe inn og gjøre dåpen mulig.

Og miraket skjedde! Så hurtig at det overrasket alle, stilnet vinden, og en usynlig hånd dempet bølgene. Dåpen ble gjennomført uten noe synlig problem.

Rørleggermester Hans Sjøsløtten, som nå bor i Oslo, var også til stede, og husker at hans mor og hans søster ble

---

**"Hva er dette for en,
som både vinden og sjøen
er lydige mot?"**

Matt. 8, 27.

---

døpt den dagen, likeså mor til Roald Guleng og andre "mødre i Israel". Han forteller at i hjemmet talte de ofte om miraket som fant sted. Hans far og han selv ble døpt senere.

Disse minner trekkes frem i mitt sinn når søster Tillgren forteller om årene hun fikk arbeide sammen med sin mann. "Det var en vidunderlig tid", skriver hun "vi levde i "budskapet". Nå lengter vi til dagen da vi skal toge gjennom perleporten og inn i Staden".

Vi er mange som gleder oss i dette håp sammen med disse tre søstre i Halden, Astrid, Judith og Solveig! #

Hva livet lærte meg

Av Jensine Naglestad

Mens hun ennå levde og praktiserte en aktiv alderdom, oppfordret ungdomslaget i Kristiansand Jensine Naglestad til å holde en tale over emnet: "Hva livet lærte meg". Denne mor i Israel, som på mange måter satte dype spor etter seg, ga dette svaret:

"Jeg må først bekjenne at jeg har vært en lite lærenem elev, som læreren har hatt meget strev med. Hvis jeg ble spurt: Ville du om du hadde hatt mulighet til det, levd livet om igjen, så ville jeg ha svart: Ja, hvis jeg kunne få leve med den livserfaring jeg nå har - ellers ikke.

Men nå er det slik at vi går gjennom livet bare én gang, en lov som ingen av oss kan forandre. Nå er jeg gammel, og det er de gamle som har de fleste erfaringer.

Det fortelles i Bibelen om en konge, som da han skulle overta regjeringen etter sin far, henvendte seg til de eldste for å få gode råd. Og de gav ham

gode råd, men han tok ikke imot dem. Han henvendte seg derimot til sine jevnaldrende, og vi husker hvilke råd de gav ham, råd som bare ble til ulykke for ham selv og for landet. Og tenk om jeg, og mange med meg, hadde lyttet til de gamles råd. Det står om Israels folk at de tjente Herren så lenge de gamle levde. Så husk det, dere unge, søk de eldres råd. Det har livet lært meg.

Det jeg ellers har lært av livet, vil jeg nå forsøke å fortelle ved hjelp av en illustrasjon.

Vi hadde i min barndom og ungdom et møbel som vi kalte pidestall. Det var et høyt skap, polert og fint. Jeg husker vi hadde en fin utskåret ting på toppen, og på pidestallen satte vi de fineste tingene vi hadde, for der var de mest synlige. Det var jo et ordtak den tiden, når en sto høyt i kurs, at han eller hun var riktig kommet på pidestallen. Så hadde vi den gang også et møbel som het etasjeren. Det var et polert møbel med flere hyller. På etasjeren hadde vi forskjellige nipsfigurer, de fineste på den øverste hyllen, og ettersom verdien var, ble de plassert nedover.

Jeg hadde plassert meg selv på pidestallen. Men det varte ikke så lenge, for det var bare de mest fullkomne ting som kunne stå slik til beskuelse.

Jeg fikk snart oppdage mine skavanker, og passet ikke lenger på pidestallen, men kom langt ned i hyllene i etasjeren. Til slutt var jeg kommet helt ned på den nederste hyllen, hvor jeg ble sittende og ransake meg selv.

Jeg fikk tak i det fine diktet fra skoledagene, som dere alle kjenner så godt. Det er særlig dette verset jeg tenkte på:

"Du deilige birk, du kjære,
til deg vil jeg ofte se.
Gud gi jeg måtte lære
hva du meg så smukt kan te.

Å vokse i eget øye,
nedad for hver en dag,
å krone og opphøye,
det vorde da Herrens sak."

Da var det at ordene kom til meg: "Når de fører nedover, skal du si oppover". Ja, jeg våget det, og så fikk jeg se enorme høyder. Jeg så ikke en pidestall, men et oppreist kors, og på korset så jeg Jesus, verdens frelser. Så gikk jeg, nei, jeg krøp bort og satte meg ved korset fot hos Jesus. Jeg hadde lært at "bare korsveien fører hjem".

Jeg har ingen ting å opphøye meg av. Jeg roser meg av Kristi kors. Det har livet lært meg

Men nå holder jeg på med den vanskeligste leksen, som jeg ennå ikke er ferdig med - kjærlighetsbudet. Måtte Herren hjelpe meg å lære den." #

Senior trossøster i Hønefoss viser uvanlig initiativ

Forstanderen for Hønefoss menighet, Paul Frivold, skriver om et av menighetens senior medlemmer som stadig aksjonerer med en unik misjonsgjerning.

Sofie Bang Bjørkeli hekler små kors som hun selger for kr. 20,- pr. stk. Om sommeren sitter hun på torget og bruker korset som innledning til samtale med folk. Hun har med seg et godt utvalg av våre traktater og små bøker som hun tar med seg fra kirken. Misjonsforeningen i Hønefoss menighet har nemlig i hallen i kirken en utstilling av et rikt utvalg av vår litteratur til gratis utdeling. Str. Bjørkli deler dem ut til folk hun kommer i åndelig samtale med. Når det er for kalt å sitte ute, sitter hun i Hønefoss-senteret, et moderne butikksenter hvor det ferdes mange mennesker. Hun har hver dag interessante samtaler med folk om tiden vi lever i, om Jesus og om Bibelens profetier, og innbyr dem til vår kirke.

"Sannhetsfylt litteratur og personlig kontakt ledet meg til troen"

En av våre spredtboende lesere, Reidar Strøm i Numedal, sender oss et hyggelig brev. Han takker for "AKTIV Pensjonstid" og sier det er et meget interessant blad. Særlig setter han pris på å lese om trossøskens erfaringer med Gud.

Om sitt eget liv skriver han at det var adventistenes sannhetslitteratur som gav ham den innledende kontakt. De første kolportører han møtte var str. Bjøråsen og Ambjør Skarra. Han ble litt mismodig da motstandere kalte deres tro for vranglære. Men en dag kom en ung mann og jobbet sammen med ham som snekker. Denne unge mannen het Thoralf Fønnebø.

Reidar Strøm skriver: "Vi leste ofte i Bibelen sammen, og hans reale og oppriktige vandel var et eksempel for meg. Ambjør Skarra bodde en tid hjemme hos mor, og hun leste ofte Guds Ord sammen med oss.

Etter at disse adventistene reiste, greide jeg ikke å arbeide på lørdagen, ukens syvende dag. Istedet tok jeg spaserer ut i naturen. Men savnet av disse spesielle vennene var stort.

En dag følte jeg det særlig ille, og kunne ikke holde tårene tilbake. Men så skjedde det noe merkelig. Jeg hørte en klar og tydelig stemme som sa: "Gråt ikke, Reidar! Gå hjem og les i boken "Et blikk på vår tid". Jeg gikk hjem, fant frem denne gamle sannhetsboken av Erik Arnesen, og begynte å lese. All tvil forsvant, og sorgen ble forvandlet til glede.

Siden deltok jeg sammen med bror Fønnebø i et ungdomsstevne i Ulvik i Hardanger, og det var deilige dager.

Jeg er nå 87 år, og håper å leve til Jesus kommer. Vi ser at det haster mot avslutningen, og vi må ikke la synden få makt over oss, slik at vi er uforberedt når Han kommer!"

Trosvishhet bevart gjennom sykdom og sorg

Forleden publiserte Aftenposten Kurt-Jonny Olsens gripende intervju med sjefen for Norges største kristne forlag, Aud Sæverås. I 15 år har hun kjempet en beinhard kamp mot kreft, og gjør det fremdeles. Og midt i den smerte som sykdommen førte med seg, mistet hun sin mann, Olav. Han døde av akutt hjertesvikt. Intervjueren spurte henne hva hun lærte gjennom alle de vanskeligheter hun hadde opplevd.

Hun svarte blant annet at først må man være ærlig og åpen både mot seg selv og andre. Og uansett hvordan vi opplever problemene skal livet gå videre. Vi har ikke noe valg. Hun føyde til: "Ta en dag om gangen! Å planlegge for år fremover, vil alltid være vanskelig."

Intervjueren spurte også: "Hvordan kan du lede et stort forlag med all den smerte du har vært igjennom?"

Hun svarte: "Styrken kommer fra vissheten jeg har om å få lov til å være en kristen. Jeg opplever at jeg går ikke alene. Jeg har muligheten for å tømme ut alle mine bekymringer. Jeg tror at Gud hører min bønn, og at han vil gjøre det meningsløse til noe meningsfullt." Dette sa hun med overbevisning.

Hun synes at sangen "Det er makt i de foldede hender" er herlig. Men hun bøyer seg for det faktum at hun ikke fikk alle sine ønsker oppfylt. Hun fikk kreft. Hun mistet sin Olav. Men det finnes et evig liv, det tror hun på og håper på.

Hennes vitnesbyrd, til tross for livets tunge bakker med

sykdom og sorg, har uten tvil hjulpet mange som er i samme situasjon, til å klare hverdagen. Og det hun sier, leder uvilkårlig tankene til en av de sanger som eldre adventister holdt meget av. Den har sin egen historie, som gjør den ekstra verdifull, og som vi her gjengir i korte trekk:

H. G. Stafford arbeidet som advokat i Chicago. Dette var i seilskiptiden, og en dag reiste hans kone og fem barn med seilskip med kurs for Europa. Midt i Atlanterhavet kolliderte skipet i tett tåke med en annen båt. Fru Stafford samlet barna omkring seg til bønnemøte like før skipet begynte å synke.

Da bølgene omsluttet dem, forsvant fire av barna i den frådende sjøen, men hun holdt fast på den minste babyen. Det greide hun imidlertid ikke lenge. En brottsjø rev barnet ut av armene hennes. Så mistet hun bevisstheten. Da hun våknet var hun ombord i en båt på vei til Cardiff i England. Hun måtte forsone seg med det faktum at hun hadde mistet alle sine fem barn i forliset.

Advokat Stafford tok det første tilgjengelige skip og reiste til England. Han gikk i land i Liverpool hvor hans kone møtte ham. I byen holdt evangelisten Dwight Moody en serie evangeliske møter i et telt. Han ble kjent med ekte-

paret Stafford, og det gjorde et dypt inntrykk på den kjente forkynneren da han så deres tro, til tross for det enorme tap de hadde lidt.

To år senere overnattet Moody hjemme hos familien Stafford i Chicago. Han kunne ikke unngå å nevne den styrke og tro ekteparet hadde vist to år tidligere, og han oppmuntret advokat Stafford til å skrive en sang om sin trosvisshet. Det gjorde han, og sangen ble sterkt påvirket av Moodys preken samme kvelden. Her følger første verset av sangen som var nummer 566 i vår sangbok av 1924:

*Naar Freden som Floden
bedækker min Vej,
Naar Sorgen
nedbøjer min Sjæl;
Hvad end er min Lod,
du har lært mig at tro:
Det er vel,
ja, med dig alt er vel.*

*Kor:
Alt er vel med min Sjæl,
Alt er vel,
alt er vel med min Sjæl.*

Må også vi erfare den trosvisshet og fred som denne sangen gir uttrykk for, og som Aud Sæverud så uttrykksfullt vitner om i intervjuet med avisen. #

En takknemlig kasserer hilser leserne!

Av Paul Frivold

Vi er glade for å kunne sende "AKTIV Pensjonstid" ut over hele landet til alle våre trossfeller som har nådd pensjonsalderen. Skulle du tilfeldigvis vite om noen som ikke får det, så send oss beskjed. Du finner adressene våre på side 19 i bladet her. Vi sender også bladet til noen pensjonister i utlandet, hovedsakelig til nordmenn i Amerika.

Det koster selvfølgelig ikke så lite - bare portoutgiftene for utsendelsen av ett nummer dreier seg om ca. to tusen kroner. Og utenom det kommer selvsagt produksjonen av bladet, redaksjon, oppsett med layout, trykking, stifting, adressering, sortering og pakking til de forskjellige postdistrikter, bringing til postkontoret og mye mer. Selv om alt dette arbeidet utføres gratis og tar mye tid, kommer det materialutgifter til, som også betyr pengeutlegg.

Det har vært en stor oppmuntring for oss å motta så mange takknemlige uttalelser som viser at "AKTIV Pensjonstid" har en misjon, og er til glede for mottakerne. Her

følger et par av de mange uttalelsene:

Agnes Fredheim skriver fra Florø: "Hjertelig takk for dette kjærkomne bladet jeg får i min ensomhet. Jeg kan ikke få uttrykt hvor godt det gjør meg. Jeg kjenner jo noen av dere som arbeider med dette, og noen av dere har holdt møter i min stue. Det er slutt på det nå. Jeg er syk og kan ikke stort. Gud velsigne dere alle! Jeg håper å møte dere når Jesus kommer".

Fra Bergen skriver Johanne M. Skjæveland: "Hjertelig takk for bladet! Gud velsigne tiltaket. Det er absolutt et verdifullt foretakende, med opplysninger og oppmuntringer vi alle setter pris på. Takk! Hilsen med Jes. 46, 4.5. Jonnie."

Blant de andre som uttrykker interesse og takknemlighet er Arthur Pettersen fra Volda på Vestlandet, Inga Elise Løvoll på Lillehammer og Kari Anne Nerheim på Landås i Bergen.

De mange postgiro- og bankgiroanvisningene med gaver til bladet vitner om at det fyller et behov. Takk for din interesse og dine gode ønsker!

AKTUELL INFORMASJON

Mange bestiller

kjente og kjære sanger.

Sangkassetten av Kjell Ekeberg er blitt en ekstraordinær suksess. Frode Berger, som steller med produksjonen på NBI-studio, opplyser at straks "AKTIV Pensjonstid" omtalte den, strømmet bestillingene inn. Og flere kommer stadig. Kassetten som har tittelen "Hjem til min Fader igjen" inneholder sanger med budskap alle kan forstå, 10 sanger på norsk og 5 på svensk. (Ingen på engelsk!) De aller fleste er melodier og tekster som vi eldre kjenner og holder av. Hjørdis Vetne akkompagnerer på piano. En ensom fredagskveld forvandles til en andakts- og høytidsstund sammen med evangeliesangeren, bror Kjell Ekeberg. Kassetten bestilles fra NBI-studio, Postboks 40 Årvoll, 0515 Oslo. Du kan også bestille på tlf. (02) 65 55 30. Prisen er kr. 75,-.

Kommunens kulturetat støtter adventspeiderne.

Lederen for Mysen menighet i Østfold, Harald Norheim, mottok for en tid siden et hyggelig brev fra Kulturetaten i Eidsberg kommune. Hovedutvalget for kultur hadde

vedtatt å prioritere lag og foreninger som organiserer barn og unge, og "Mysen Adventspeidere" ble tildelt 3.980 kroner til sine aktiviteter, og til husleie.

Senior teolog bekjenner sin tillit til Ellen G. White

"Jeg har aldri blitt skuffet over eller noensinne mistet tilliten til at Ellen G. White har vært Guds redskap i å øke tilliten til Hans sannhet. Min personlige erfaring i de siste 52 år har gitt meg anledning til å omvende andre til en fast tro på Ellen White. Jeg har aldri noensinne stått usikker i denne saken foran mine elever og forsamlinger i våre kirker.

Jeg er en gammel mann nå, idet jeg har nådd 89 år. Derfor må jeg gjøre min bekjennelse klar og fast av hensyn til menigheten og Guds folk. Dette er ikke tiden til å fornekte sannheten. For meg er tiden kort. Snart skal jeg flytte inn i skyggenes område. Be om at jeg fortsatt må stå fast for Kristus og Guds Ord."

Ted Heppenstall,

av mange ansett som den mest fremtredende av adventistenes teologer.
"Adventist Review", 6.des.1990.

MUSIKK

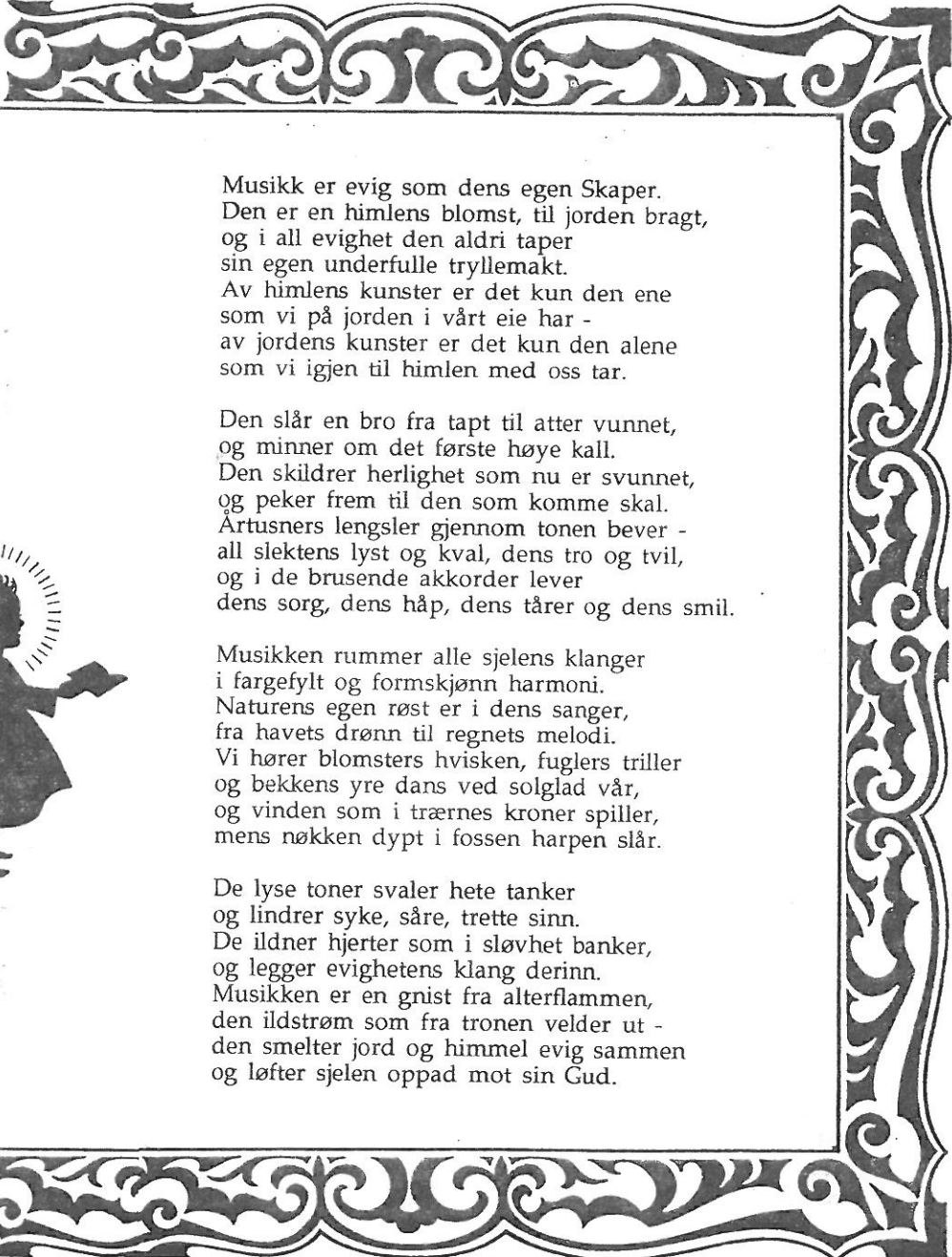
Av Margit Strøm Heppenstall

Det går et sagn om hvordan tonens gave
ble gitt til mennesket for første gang,
da fallet hadde lukket Edens have
og flammesverdet over porten hang -
da sorg og anger rev og slet i hjertet
og bitter skuffelse var slektens lodd,
mens fremtiden var mørk og håpløs smerte
og tanken på det tapte var en brodd.

Da steg en engel ned fra himlens saler.
Det herligste han visste, tok han med -
en trøst i angerens og tvilens kvaler,
et pust av himmelsk salighet og fred.
Hvad gav han? Jo, en klang av himlens toner,
en svak akkord fra tusen harpers lyd,
et ekko av de englers millioner
som priser Gud med ærefrykt og fryd.

Så sier sagnet - og vi må det sanne:
I skjønn musikk er evighetens klang,
en gjenlyd av det brus av mange vanne,
som bølget gjennom rummet første gang,
da alle morgenstjerner sang til hope
i et guddommelig og majestetisk kor,
og Herrens barn av jubel måtte rope
ved synet av en ren og nyskapt jord.

Musikk er evig som dens egen Skaper.
Den er en himlens blomst, til jorden bragt,
og i all evighet den aldri taper
sin egen underfulle tryllemakt.
Av himlens kunster er det kun den ene
som vi på jorden i vårt eie har -
av jordens kunster er det kun den alene
som vi igjen til himlen med oss tar.

Den slår en bro fra tapt til atter vunnet,
og minner om det første høye kall.
Den skildrer herlighet som nu er svunnet,
og peker frem til den som komme skal.
Årtusners lengsler gjennom tonen bever -
all slektens lyst og kval, dens tro og tvil,
og i de brusende akkorder lever
dens sorg, dens håp, dens tårer og dens smil.

Musikken rummer alle sjelens klanger
i fargefylt og formskjønn harmoni.
Naturens egen røst er i dens sanger,
fra havets drønn til regnets melodi.
Vi hører blomsters hvisken, fuglers triller
og bekkens yre dans ved solglad vår,
og vinden som i trærnes kroner spiller,
mens nøkken dypt i fossen harpen slår.

De lyse toner svaler hete tanker
og lindrer syke, såre, trette sinn.
De ildner hjerter som i sløvhet banker,
og legger evighetens klang derinn.
Musikken er en gnist fra alterflammen,
den ildstrøm som fra tronen velder ut -
den smelter jord og himmel evig sammen
og løfter sjelen oppad mot sin Gud.

Kosten like viktig som behandling.

Kostholdseksperter Astrid Løvik ved Rikshospitalet undersøkte menyen der i løpet av 14 dager. Kjøkkenet visste ingenting om at undersøkelsen foregikk. Resultatene viste blant annet at fettinnholdet lå over det nivå Statens Ernæringsråd anbefaler. Viderer sier hun:

"Flere og flere erkjenner at ernæring er en hjørnestein i behandling av sykdom. Det hjelper lite å gi pasienten den mest avanserte behandling, dersom tilførselen av energi og næringsstoffer ikke er tilfredsstillende."

For adventister er ikke dette nyheter. De har forkynt det i over 100 år!

Hvorfor svikter økonomien i kristne organisasjoner?

"... misjonsorganisasjonene sliter hardt med økonomien. Det er vanskelige økonomiske tider. Men det forklarer ikke svikten i gaveinntekter. En eldre generasjon med giver-sinn og ansvar er i ferd med å gå i grav. Den nye generasjonen mangler dens offervilje og trofasthet. Det er nok sant.

Men kanskje er det på grasrotplanet en skuffelse over at de frivillige organisasjonene ikke lenger fremstår som be kjennelsesbevegelser i en kirke preget av åndelig forvirring.

Den organisasjonen som synes å klare seg best økonomisk, er Det Vestlandske Indremisjonsforbund. Der har lederne tatt upopulære standpunkter. Men med henvisning til Skriftens Ord har bevegelsen tegnet en klar profil som har skapt tillit hos et misjonsfolk som er villig til å ofre."

Fra bladet "Fast Grunn".

Biskop råder unge og eldre talere.

"Som lærer ved Bibelskolen i Staffeldtsgate oppfordrer jeg mine elever til å skrive ordrett ned sine taler de ti første årene i sin forkynnergjerning. Og de ti siste", legger han til. "Gamle forkynnere blir lett utflytende. En forkynner skal forberede seg slik at han vet hva han vil si. Dernest skal han si det, og så sette seg når han har sagt det".

Biskop Håkon E. Andersen.

Eldre bedømmer komplekse situasjoner best.

Personalutvalgssjefen i Sveriges Eksportråd gir interessante opplysninger om en sammenlignende prøve mellom ansatte over 45 år og deres yngre kollegaer. Den viste at de eldre tok raskere beslutninger, var mer resultatorientert og like kreative som de yngre. Samme resultat er man også kommet til i andre land, blant annet i Storbritannia, sier han.

Han opplyser videre at forskningen i USA viser at prestasjonsevnen øker med stigende alder, og er høyest i 55-60 års alderen. Evnen til å bedømme komplekse situasjoner øker langt etter passerte 60 år.

"Aftenposten",
2. desember 1991.

Erstatter småpludring prekenen?

"Alex Johnsen sa i sin tid at en kirke som oppgir bekjennelsen, først vil miste sin bekjennelse - og deretter også folket."

"Banaliseringen av forkynnelsen for "å nå mennesker som de er" er i virkeligheten å gi stener for brød."

Dag Sundby skrev i "Farmand" (20. sept. 1986): "Kirkens menn opptrer med religiøst "small talk" (småprat) på fjernsynet. Forleden var jeg vitne til en av disse andaktene: der satt en prest, iført rutet flanellskjorte og hår på brystet og blunket skøyeraktig inn i kamera, mens han presenterte en masse kvasi-åndelig tøy . . . og Jesus var en kjekk kar."

Roald Fle mestad,
Førsteamanuensis ved
Teologisk Administrativ
Høyskole
ved Diakonhjemmet.
Fra "Magasinet", Vårt Land
23/5/87.

Noe av den gamle, gode tjenesten tilbake i "74".

I mange år var uttrykket "74" et begrep som hadde stor betydning for en stor del av de adventister som besøkte hovedstaden. Her, i Akersgt. 74 var hovedkirken, her var Norsk Bokforlag, her var "konferensen" hvor man traff ledere i Adventistsamfunnet, hvor man betalte sin tiende, fikk informasjon om kirkelige anliggender, møtte likesinnede og fikk åndelig kontakt.

I skrivende øyeblikk (desember 1991) synes "74" å få tilbake noen av disse gamle goder. Kirken er jo her fremdeles, nytt liv spirer på Kurbadet, og nå åpnes det salg av litteratur fra Norsk Bokforlag i Kurbadets ekspedisjon, og kassetter fra NBI-studio er tilgjengelige. Foreløpig er det hovedsakelig pensjonister som står gratis til tjeneste med virksomheten.

Som nevnt skrives dette i midten av desember, og i disse usikre tider vet man ikke hvor lenge det bestående fortsetter. Men vi håper at denne praktiske ordningen overlever. Mandag til torsdag kl. 10.00 til 14.00 og fredager kl. 10.00 til 13.00 står ekspedisjonen til tjeneste. Gunnar Klette er en av de hovedansvarlige for dette prisverdige tiltaket.

ADVENTISTER VERDEN RUNDT

Elleve tusen bevitnet bibelsk dåp i Ukraina.

Ved en dåpshøytidelighet holdt av adventistpastorer i byen Chernovzy i Ukraina strømmet folk til denne uvanlige begivenheten. Byens sentrale sportsarena var tatt i bruk for anledningen, og elleve tusen mennesker bivånet dåpshandlingen.

En kvart million forkynnere

mottar sannhetsbok

Boken om vår tro og lære som Generalkonferensen har gitt ut, har fått en veldig spredning. Den har tittelen "Seventh-day Adventists Believe" (Syvendedags-adventistene tror). Boken er på 400 sider og handler om de 27 hovedpunkter i vår tro, som offisielt ble vedtatt på siste generalforsamling i vår verdensorganisasjon. Hittil er over 250.000 eksemplarer plassert hos forkynnere i andre samfunn. Vi håper den en dag vil foreligge i et skandinavisk språk, men forstår det er en kjempeoppgave som antagelig bare kan gjøres av personer med god teologisk innsikt og balanse. Det blir en oppgave som også vil kreve mange penger.

Stort sett har boken fått en god mottagelse i kristne kretser, men selvsagt finnes også kritiske røster. En katolsk prest skriver: "Takk for boken. Det er interessant å se hva vi har felles, og det er mer enn jeg forventet, selv om jeg ble forskrekket over å finne at min kirke forbindes med den store skjøge i Åpenbaringsboken."

En person døpt hvert minutt!

Det globale mål for adventistenes verdensorganisasjon i årene 1990 til 1995 er å vinne en person for budskapet hvert minutt. Altså å døpe og oppta i menigheten en ny person hvert sekstiende sekund døgnet rundt. For 1990 er dette målet nådd. Ikke mindre enn 569.975 personer ble opptatt i våre menigheter. Det utgjør 1,08 personer pr. minutt!

De fem land i verden som i juni 1990 hadde flest trosfeller er i denne rekkefølge:

1. USA 726.526
  2. Brasil 552.690
  3. Filippinene 527.023
  4. Mexico 357.762
  5. Peru 257.500
-

Oppmuntrende nyttårsbrev fra øst

Brev fra Finnland vitner om stor optimisme og aktivitet i forbindelse med de politiske endringene i Øst-Europa og Russland:

"Mange store og dramatiske forandringer har funnet sted i løpet av de siste årene. Ingen kunne vel ha tenkt seg muligheten av det som skjer i Øst-Europa.

Særlig i det tidligere Sovjet er menneskene nå åpne for evangeliets lys. Tusener av mennesker er alt døpt og opptatt i våre menigheter. Her fra Finnland er vi også med i arbeidet og forkynnelsen. I Viipuri, som var hovedstaden i Øst-Finnland før russerne okkuperte den, har en pastor holdt evangelisk virksomhet. 152 er allerede døpt, og mange andre går i dåpsklasser. Tilhørerskaren er fremdeles over 500, og stadig nye slutter seg til dåpsklassene.

Byen Petroskoi ligger lengre øst, med 280.000 innbyggere. En evangelisk virksomhet i byen startet for to måneder siden. Det var plass til 800 i salen, men tilstrømmingen var så stor at de var nødt til å holde to møter hver kveld. Guds Ånd virket veldig i forsamlingen og mange ble omvendt.

Et spiritistmedium hadde seanser i en liten sal i etasjen over. En kveld kom hun ned

til vår pastor og beklaget seg over at hun ikke kunne få noen kontakt med sine "ånder". Han fortalte henne at en mye sterkere Ånd var i arbeid i hans forsamling.

Hittil har 213 mennesker blitt døpt, og flere hundre er i dåpsklassene.

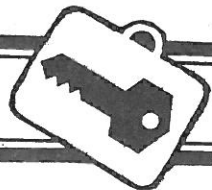
Innbyggerne i disse tidligere finske byene snakker nå russisk, og vi har vært i stand til å skaffe dem bibler. Barna har vi skaffet bibelske bøker og sabbatsskolemateriale. Det er sent matkartonger til hver enkelt av medlemmene i disse nye menighetene, og nye forsendelser er på vei. Det er trykket 30.000 eksemplarer av boken "Mot Historiens Klimaks" på russisk, og snart blir det trykket 100.000 "Slektenes Håp"

Også i Estland er våre finske medlemmer og arbeidere aktive. I Tallin er det døpt 55, og i Tartto har 20 nye blitt lagt til menigheten. I Tartto har myndighetene gitt vår kirkebygning tilbake til menigheten.

Bibelbrevskolen i Estland har over 5000 elever i et av sine brevkurs. Et nytt bibelkurs trykkes nå i et opplag av 10.000 leksesett.

La oss be for evangeliets fremgang i disse nye misjonsmarker, og la oss også ta aktivt del i arbeidet! "Løft blikket og se på markene, de står alt hvite mot høst." #

PRAKTISKE TIPS

Lever du farlig i eget hjem?

Du er mest utsatt for fare i ditt eget hjem. Over halvparten av alle dødsulykker i Norge skyldes ulykker i hjemmet. Norge ligger på topp i Norden når det gjelder ulykker i hjemmet. Hver dag dør tre mennesker på grunn av hjemmeulykker, 15 blir alvorlig skadet og 370 blir behandlet av lege. Eldre over 65 år og barn under fire år er mest utsatt. Det er forsikringselskapet Ansvar Varde som oppgir disse tall.

Med enkle tiltak kan disse ulykkestall drastisk reduseres. Sørg for at ingen løse ledninger ligger slik at man kan snuble i dem, tepper skal være skli-sikre, fest løst rekkverk, sørg for at du har røkvarsler og brannslukningsapparat.

Rydd medisinskapet av og til

Medisiner som får oss til å føle oss bedre, kan også gjøre oss syke. Apotekenes landsforening i USA anslår at en fjerdedel av eldre personer som innlegges på sykehus, er et resultat av misbrukte medisiner. Det amerikanske helse-

direktorat mener at fall som skyldes medisinmisbruk er hvert år årsak til ca. 32.000 lårbensbrudd hos eldre mennesker.

Det er viktig at man på riktig måte bruker både reseptmedisiner og de som selges fritt. Vitaminer, avføringsmidler, hostesaft og mavemedisiner kan være farlige hvis de brukes for ofte eller i forbindelse med visse andre medisiner. De kan også inneholde alkohol, selv i små doser.

Rydd opp i medisinskapet av og til. Kast medisin som er blitt for gammel, eller som du ikke lenger bruker.

Syng et budskap folk forstår

Det er ikke alltid at de eldre har innflytelse på solosang og korsang ved gudstjenestene, men det skader ikke at menighetsledere, pastorer, kordirigenter, sangere, radioledere, og forstandere blir gjort oppmerksom på et faktum som John Sand skriver om i Vårt Land. Vi siterer:

"For noen tid siden satt jeg en morgen sammen med en eldre dame. Hun hadde kristelige interesser og slo på sin radio for å høre morgenan-

dakten. En "låt" på engelsk ledsaget av dunk-dunk strømmet ut fra høyttaleren. Synlig skuffet gikk hun bort og slo av. "Jeg forstår ikke engelsk" sa hun stille. Og statistikken viser at mindre enn 20% av nordmenn over 60 skjønner engelsk. De rockerytmer som ofte ledsager andaktene er direkte krenkende for den eldre generasjon. Det de vil ha er salmer og kristen sang på et språk de forstår.

Jeg finner det både taktløst og hensynsløst av andaktsholderne å vise slik form for "eldreomsorg".

La besøkende føle seg velkomne!

Heldigvis kommer det ofte besøkende til sabbatsskolen, eller kanskje fortrinnsvis til gudstjenesten sabbats formiddag. La oss sørge for at de kjenner seg hjemme hos oss! Det har sannsynligvis like stor innflytelse som at de finner bibelske doktriner i forkynnelsen. Sørg i alle fall for at de får låne en sangbok så de kan ta del i fellessangen. Og sørg for at fillete og frynsete sangbøker blir skiftet ut!

Nye, lettlagede vegetariske middagsretter

Nå kan du lage vegetarisk middagsmat med røkt bacon smak, og "hamburgere" uten

kjøtt. Redaktøren av "Vår Helse", bror Øystein Vetne, tilbyr fire nye middagsprodukter som er helt fri for kolesterol, og som inneholder en ubetydelig mengde fett. Enkeltvis koster rettene kr. 29,-, men våre pensjonister får følgende spesialtilbud: Alle fire for kr. 99,50, fritt tilsendt. Ønsker du også en salterstatning som er fri for natrium, men inneholder smakfulle urter istedet, koster det hele kr. 125,-, fritt tilsendt. Adresse: Rimax Food, 3745 Ulefoss. Tlf. (03) 94 38 26. Om det er ønsket, gir Ruth eller Øystein gjerne mer informasjon.

Fellesreise Oslo-København-Oslo vurderes

Pensjonistforeningens formann, Johan Elisenberg, opplyser at styret vurderer å arrangere en felles tur med rutebåten Oslo-København-Oslo hvis det er interesse for det. Hvis den kan realiseres blir det antagelig et opplegg som innbefatter to netter på båten og ca. 8 timer dagtid i København. Ikke noe er bestemt ennå, men følg med i opplysninger som eventuelt blir gitt i Evangeliets Sendebud.

VEDTEKTER FOR SDA-ARBEIDERES PENSJONISTFORENING

1. NAVN:

Foreningens navn skal være: "SDA-arbeideres Pensjonistforening".

2. FORMÅL:

Foreningens formål er:

- å stille medlemmenes resurser til rådighet for Adventistsamfunnet.
Med dette menes i første rekke medlemmenes vilje og innsatsevne.
- å arrangere sosiale samvær.
- å arrangere turer og kongresser.
- å vise interesse for medlemmene og holde kontakt med dem, blant annet gjennom et menighetsblad.

3. OMRÅDE:

Foreningens medlemsområde er hele Norge.

4. TILHØRIGHET:

Foreningen skal være en frivillig interesseorganisasjon nøyte tilknyttet Adventistsamfunnet, og dens virksomhet skjer i harmoni med samfunnets prinsipper og retningslinjer. Den vil også ha tilhørighet til Adventistsamfunnets pensjonistforeninger internasjonalt.

5. MEDLEMSSKAP:

Følgende kan være medlemmer i foreningen fra begynnelsen av det år de fyller 67 år:

- alle som står på Adventistsamfunnets pensjonslister.
- samfunnsarbeidere som er førtidspensjonert.
- Pensjonsberettigede samfunnsarbeidere som ennå ikke har tatt ut sin pensjon.
- adventister som har arbeidet fem år eller mer i samfunnets tjeneste, men har sin pensjon fra andre kilder.
- ektefeller til disse samfunnsarbeidere, uansett alder.

Alle som kommer inn under nevnte kategorier, og som ønsker medlemsskap, søker dette gjennom foreningens styre, samt betaler sin årlige medlemskontingent, som for tiden er kr. 100,- pr. person.

6. FORENINGENS STYRE:

Dette skal bestå av syv personer. En formann, en sekretær, en kasserer, en redaktør og tre styremedlemmer. Styret sammensettes med fire personer fra predikantavdelingen, og tre personer fra institusjonsarbeidernes pensjonister. Ved eventuell permanent eller langvarig forfall mellom generalforsamlinger konstituerer styret seg selv.

7. GENERALFORSAMLING:

Holdes hvert annet år på den tid og det sted styret fastsetter. Det innkalles til generalforsamling gjennom "Evangeliets Sendebud" med minst en månedens varsel. Alle medlemmer har møterett og stemmerett. Generalforsamlingen velger styre for kommende periode. En valgkomite på fem medlemmer nedsettes på generalforsamlingen. Styret sammen med tre personer valgt ved

generalforsamlingen kommer med forslag til valgkomite. Valg av embetsmenn avgjøres ved simpelt flertall. Blanke stemmer teller ikke. Vedtektsendringer foreslått av styret avgjøres ved to tredjedels flertall av avgitte stemmer.

8. ØKONOMI:

Kassereren forvalter foreningens penger, og dekker utgiftene til de prosjekter styret har sett forsvarlig å investere i. Kassereren avlegger regnskapsrapport til styret på oppfordring, og ved hver generalforsamling.

9. REVISJON:

Det velges en revisor som arbeider etter Adventistsamfunnets retningslinjer.

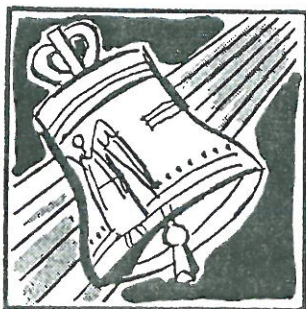
10. OPPLØSNING:

Ved foreningens eventuelle oppløsning tilfaller foreningens midler og verdier Østnorsk Distrikt av Adventistsamfunnet i Norge.

Disse vedtektene er enstemmig vedtatt på foreningens første generalforsamling den 11. mars 1990.

Med en endring vedtatt på ekstraordinær generalforsamling 30. september 1990.

Med nye endringer vedtatt ved generalforsamling 6. oktober 1991.

1992

**ET INNHOLDSRIKT LIV
og mange lykkelige stunder
i det nye året**

ønsker

AKTIV PENSJONSTID

alle sine lesere

**fra landsende til landsende,
GODT NYTT ÅR!**

AKTIV PENSJONSTID

Organ for

SDA-arbeideres Pensjonistforening

Redaktør: Alf Lohne

Olav Kyrresgt. 13, 0273 Oslo 2

Tlf.(02) 44 65 02

Layout og produksjon: Alfred C. Berger

###

SDA-ARBEIDERES PENSJONISTFORENING

Formann: Pastor Johan Elisenberg

Nordåsløyfa 29 A, 1251 Oslo 12

Tlf.(02) 61 73 19

Sekretær: Pastor Alfred C. Berger

Bergerhøgda, 1464 Fagerstrand

Tlf.(09) 93 91 80

Kasserer: Pastor Paul Frivold

Fjordgløttveien 15, 3506 Røyse

Tlf.(067) 37 4 89

###

Støtte til foreningens arbeid
eller gaver til bladet

sendes til kassereren over
postgirokonto nr. 0824 0760852

eller over

bankgirokonto nr. 6142.05.36452

TI PÅ TOPP

Ti pensjonister samlet 330.000 kroner!

Vi har tidligere pekt på at tallmessig utgjør adventister i Norge over 60 år den største aldersgruppe i menighetene. Ja, selv de som har fylt pensjonsalderen (67 år), ruver stort i menighetsprotokollene. (Se AKTIV Pensjonstid nr. 1-1991 s.2) Vi har en anelse om at denne aldersgruppe også har en avgjørende innflytelse på vårt samfunns inntekter, for de eldre ofrer gjerne for det de tror på og har tillit til. En rask og meget ufullstendig undersøkelse viser også at pensjonister samler betydelige beløp i Misjonsinnsamlingen. Noen sjokkeres og imponeres av dette faktum: Følgende ti pensjonister samlet ca. 330.000 kroner i siste års høstinnsamling: Harald Buttedal, Borghild Bergo, Melvin Eidså, Paul Frivold, Erna Gjengstø, Wilhelm Hopen, Eva Sagmo, Thorbjørn Sagmo, Liv Salbo og Olav Vestre. Dette er mer enn flere menigheter samlet. Og denne listen over pensjonist-storsamlere er langt fra fullstendig.